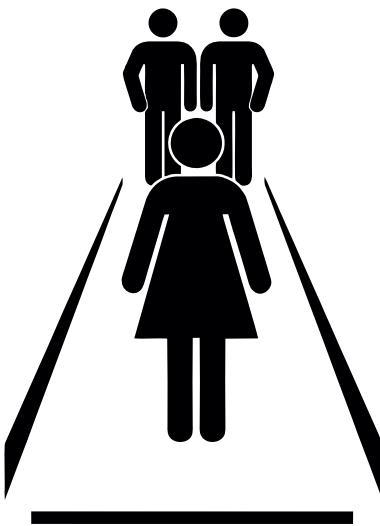

موقعیت رابه هم بزنید:
آزارگر از صحنه دور کنید و مانع او شوید. برای مثال اگر متوجه نزدیک شدن بیش از حد یک فرد به زنی شدید، به طور اتفاقی سر راه او قرار بگیرید یا اینکه با پرسیدن سوال‌هایی درباره ساعت یا آدرس حواس اورا پرت کنید.

از سرزنش کردن آزاردیده پرهیزید:
شیوه پوشش آزاردیده هر چه که باشد، مجوز دستدرازی، متلک‌پرانی و ... را نمی‌دهد. بنابراین به او تذکر حجاب ندهید، یا اگر با صدای بلند در حال اعتراض به آزارگر است با تشویق به سکوت او را دچار احساس شرم نکنید.

احساس امنیت شهر، حق زنان است

ما به عنوان کسانی که بارها این آزارها را تجربه کرده و با زنان بسیاری در این باره گفت و گو داشته‌ایم، چند پیشنهاد کم دردسر برای نحوه مداخله شما در چنین موقعیت‌هایی داریم:

از برخورد فیزیکی خودداری کنید:
اعمال خشونت و دعوا نه تنها باعث پشمیمانی آزارگر نمی‌شود، بلکه او را حق به جانب می‌کند. به جز موارد خاص، تذکر و گفت و گو همواره اثرگذارترین راه مقابله با آزار است.

به آزارگر تذکر بدھید:
اگر امکان گفت و گو فراهم است وارد مکالمه شوید و اورا متوجه تبعات رفتار نامناسبش کنید. برای مثال از او پرسید: «اگر با خودت چنین رفتاری کنند چه حسی پیدا می‌کنی؟» بدون مخفی کاری به آزارگر هشدار بدھید تا اطرافیان هم صدای شما را بشنوند و او احساس شرمندگی کند.

از آزاردیده حمایت کنید:
این حمایت اصلاح‌کار ترسناک و دردسرسازی نیست. از او پرسید که آیا نیاز به کمک یا تماس با پلیس یا یکی از نزدیکان خود دارد؟ می‌توانید به او پیشنهاد دهید که برای نوشیدن یک لیوان آب داخل معازه بیاید. با او همدردی کنید و به او احساس امنیت بدھید.

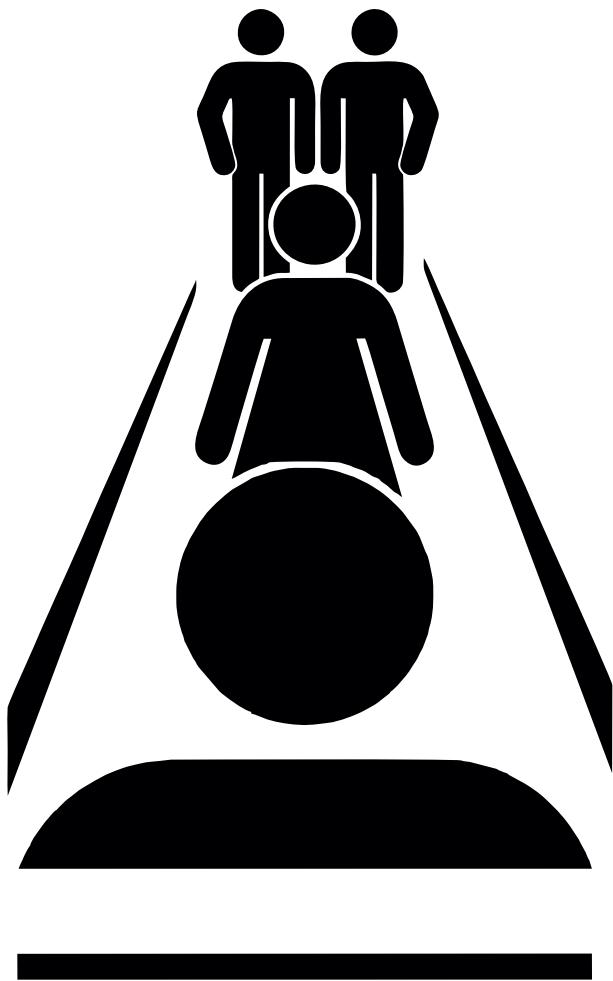
تا به حال چشمتان به چهره درمانده زنی که مورد آزار قرار گرفته افتاده است؟

تا به حال پیش آمده صدای اعتراض زنی که به او دست‌درازی شده را بشنوید؟

چه واکنشی نشان داده‌اید؟ سکوت کرده‌اید؟ با خودتان گفته‌اید این ماجرا ارتباطی به من ندارد؟ قصد کمک داشته‌اید و نمی‌دانستید چه باید کرد؟ یا اینکه تصور کردید مداخله برایتان دردسرساز خواهد شد؟

حدود ۹۰ درصد از زنان ایرانی آزار جنسی را در کوچه و خیابان، بازار و دیگر اماكن عمومي تجربه می‌کنند. اين آزارها باعث ایجاد احساس نامنی، اضطراب و ترس در زنان می‌شود و خاطراتی برای آنها به جا می‌گذارد که تا ابد همراه آنها می‌مانند.

در حالی که قانون، دستگاه قضایی و سیاست‌گذاری‌های شهری توجهی به امنیت زنان ندارد، کسی به بازار می‌توانند نقش مهمی در کمتر شدن این حوادث ایفا کنند. شما هر روز در فضای کسب و کار خود ناظری هستید بر آنچه که در بازار در جریان است. شلوغی و ازدحام جمعیت همیشه به بستری برای رخ دادن آزارهای فیزیکی و کلامی تبدیل می‌شود.

وقتی زنی آزار می‌بیند، تماساچی نباشد

- مرد است دیگر:
آزار خیابانی در ذات مردان نیست، بلکه مردان تحت تاثیر آموزش‌های نادرست اجتماعی تربیت یافته‌اند و دست به این رفتار می‌زنند. بنابراین زنان و مردان در کنار یکدیگر باید شهری امن بسازند.
- بهش توجه نکن، سرت را پایین بیندار و راهت را برو:
سکوت کردن در مقابل آزار خیابانی این معنی را می‌دهد که شما مشکلی با آن ندارید و موجب می‌شود آزاردهنده رفتار خود را تکرار کند.

باورهای غلطی که موجب شده آزار و اذیت زنان در فضاهای عمومی مسئله‌ای عادی تصور شود:

- زنان مقصراً آزار و اذیت‌های خیابانی هستند و اگر پوشش دیگری انتخاب می‌کردند با این آزارها مواجه نمی‌شوند:
برخلاف این باور غلط برخی پژوهش‌های میدانی و دانشگاهی ثابت کرده که حتی زنان محجبه از آزار خیابانی در امان نیستند.
- آزار و اذیت خیابانی مسئله مهمی نیست و زنان مسائل مهم‌تری دارند:

در حالی که عدم امنیت در فضاهای عمومی منجر به نگرانی طیف وسیعی از زنان و خانواده‌های ایرانی می‌شود و بسیاری از ما تجربه‌های دردناکی را در خیابان‌ها پشت سر گذاشته‌ایم که تا مدت‌ها آثار بدی روی روح و روانمان گذاشته است.

- زنان توجه دوست دارند و از متلك‌ها و آزارها اعتماد به نفس می‌گیرند:
در صورتی که به گفته روانشناسان این رفتارها موجب آثار مخرب روحی و روانی است و زنان ایرانی آزارها و مزاحمت‌های جنسی را مهم‌ترین عامل تهدید خود در فضای عمومی می‌دانند.